

Már találkoztunk is, biztosan emlékszel István: többen voltatok a Nap TV stúdiójában fiatal szocialista képviselők egy reggeli beszélgetésen. Mi közvetlenül utánatok jöttünk, kezet szorítottunk, váltottunk néhány szót: úgy, ahogy egy normális

Nyílt levél egy fiatal szocialistához

polgári demokráciában az egyébként élesen szembenálló, de azért egymást tisztelő ellenfelek szoktak. Így is van ez rendjén, körülbelül egyidősek vagyunk. Szóval ezért vagyok egy kicsit zavarban, István: sok jobboldalival ellentétben nem gondolom, hogy mi vagyunk a gáncs nélküli lovagok, a ti oldalakon pedig kizárólag bűnözők és körömlétpök vannak. Ha ezt gondolnám, akkor a normális viszonyra sem lehetnék képesek. Márpedig a korrekt kapcsolatra szükség van. Különösen most, amikor a köztársaság és a rendszerváltás alapvető, közmegegyezésen alapuló értékei kerültek veszélybe.

Az elmúlt rendszer ugyanis rossz volt, ezt szerintem te is tudod: rossz volt, mert ostoba volt, szánalmas, korlátozta az emberek alapvető szabadságjogait. Megbukott gazdaságilag, megbukott erkölcsileg. Hidd el István, nekünk sem feltett szándékunk, hogy örökké kommunistázzunk, kicsit unalmas is, rátok meg végképp nem igaz. De amikor a Magyar Köztársaság miniszterelnökéről derül ki, hogy az elmúlt rendszer elnyomó apparátusának aktív tagja volt, nem hallgathatunk. És szégyelljük magunkat – sok párttársad helyett is. Nem feltételezem rólad, István, hogy egyetértenei mi-

niszterelnököddel, amikor az hanyavetieni megjegyzi, hogy most befejezi a rendszerváltást. És szerintem te is tudod, hogy ez most nem a szokásos ellenzéki „zavarkeltés”. Ez nem az, amit ti olyan sokszor alkalmaztatok, meg per-

szé mi is, még 1998 előtt: itt és most erkölcsről, értékekről, meg a rendszerváltás és a szabad világ erejébe vetett hitről van szó. Kérlek, ne érts félre István: nem látványos mea culpáról beszélek, fetregő önsajnálatról és nem is kérem (hogyan is kérhetném!), hogy tagadd meg a nyilvánvalóan fontos baloldali értékeket. Csak valami olyasmire gondolok, amire Kis Jánosnak (akit a demokratikus ellenzék egyik vezéralakjaként tartunk számon) volt ereje és tartása: ő megfogalmazta, hogy ez az egész ügy erkölcsileg vállalhatatlan és védhetetlen a koalíció szempontjából.

Hát ennyit szerettem volna és kérek, hogy add át üdvözetemet Péternek is, az SZDSZ-ből: sokszor bosszankodtunk rajta az elmúlt években, de közülünk soha, senki nem vonta kétségbe, hogy hisz a liberális eszmékben és meggyőződésből politizál. Akárcsak mi vagy ti. Körülbelül sejtjük is, hogy most mit érezhet.

Ennyit szerettem volna István; nem több ez, mint egy, a polgári demokráciában és az egyenes beszédben hívó, meggyőződéses konzervatív fiatal töprengéseinek vázlata. Üdvözlő: ABLONCZY BALINT

Képek a virtuális humor világából

Utolsó Figyelmeztetéssel a sajtószabadságért! Támogasd lapunkat!

Számlaszám: Scripta Manent Alapítvány, K&H Bank, 10400205-02011264

Védjük meg együtt a demokráciát! Rendeld meg az Utolsó Figyelmeztetést!

M e g r e n d e l ő l a p

Megrendelem az Utolsó Figyelmeztetés című ingyenes újságot.

Név:

Város: Irányítószám:.....

Utca: Házzszám:.....

A megrendelőlapot az alábbi címek valamelyikére juttasd el:

- Utolsó Figyelmeztetés, 1062 Budapest, Lendvay u. 28.
- Fax: 1-475-0947

Az Utolsó Figyelmeztetés megrendelhető a Fidelitas honlapján is: www.fidelitas.hu

utolsó FIGYELMEZTETÉS

Az új nemzedék lapja

IV. EVF., 7. SZÁM, MEGJELNIK HAVONTA

Főszerkesztő: Hegedűs Zoltán

Főszerkesztő-helyettes:

Ablonczy Balint

Munkatársak: Ambrus Balázs,

Balogh Ákos, Benkő Levente,

Czotter András, Jancsó Gábor,

Rumi Tamás, Bodó Márton

Fotó: Pintér Ádám

Felelős kiadó: Fidelitas Országos

Elnöksége

Kiadja: Scripta Manent Alapítvány

Szerkesztőség: 1062 Budapest,

Lendvay u. 28.

Tel.: (1) 269-5353/206

Fax: (1) 475-0947

www.ufi.hu e-mail: szerkesztoseg@ufi.hu. Szerkesztőségi

titkár: Huszti Levente

ISSN 1587-9097

utolsó

A z ú j n e m z e d é k l a p

Rendkívüli kiadás

FIGYELMEZTETÉS

2002. június, IV. évf., 7. szám

www.ufi.hu

Tégla a falban

Alkotmányos válság Magyarországon

Bárki, aki eddig kezébe vette lapunkat, láthatta: igazán nem volt a szívünk csücske az új miniszterelnök. Támadtuk, de inkább csak a magunk szórakozására nevetgélünk ballépésein, tehetetlenségén, nagyívű beszédein. Nem követeltük habzó szájjal a sámandobot verve, hogy „Monggyyon le!” Vittük a magunk szolidan ellenzéki irányvonalát. Eddig.

A helyzet ugyanis gyökeresen megváltozott: egynapos mellébeszélés után Medgyessy Péter elismerte, hogy a III/II-es csoport-

A köztársaság D-napja

főnökség szigorúan titkos tisztje volt. Jegyezzük meg jól 2002. június 18-át; ez volt a Magyar Köztársaság D-napja. Ekkor derült ki, hogy az önmagát rendíthetetlenül szocialdemokratának hazudó párt a rendszerváltás után tizenkét évvel sem tud olyan miniszterelnököt állítani, aki nem volt a diktatúra elnyomó apparátusának tagja. Medgyessy Péter ugyanis nem nevezhető a kommunista rendszer ál-

dozatának, ellenzékének, még csak reformerének sem. Ő maga volt a Rendszer. Aki (másokkal együtt) felelős volt a „zsíros, hülye csendért” „János pap országában” – ahogy az immár halott Petri György olyan kiválóan fogalmazott. A kormányfő ráadásul mindezidáig el is titkolta ezt a tény: eltitkolta választói és az egész magyar nemzet elől.

Aki csak egyszer végigült egy gimnáziumi történelemórát, tudja,

hogy diktatúrában nem létezik az a védekezésért előrangigált érv: a kémelhárító a hazáját védte, mindenki más rossz fiú volt. Hol zsarnokság van, ott nemcsak az emberek szívében és a rabok kiáltásában van; zsarnokság van a főcsoportfőnökségek irodáiban, kihallgatóhelyiségeiben, elemző szobáiban. És főleg ott.

Medgyessy Péter megmérettetett és könnyűnek találtatott. Medgyessy Péternek mennie kell. Apáknak és fiúknak pedig szolgáljon örök történelmi tanulságként az eset. – ABLONCZY BALINT

A Medgyessy-ügy kronológiája

2002. június 18-a, kedd. A Magyar Nemzet című napilap Titkosügynök a kormány élén címmel leleplező cikket közöl Medgyessy Péter miniszterelnökről. A lap Benkei András belügyminiszter szignójával a Magyar Népköztársaság személyi állományra vonatkozó parancsát közli, amely, a név említése nélkül, D-209-es számú elvtárs rendőr főhadnagyi kinevezéséről szól.

Az Országgyűlés plenáris ülésén Medgyessy Péter napirend előtti felszólalásában röviden ismerteti a Magyar Nemzetben személye ellen irányuló vádak, majd a részletek ismertetése nélkül azokat visszautasítja, hangsúlyozva: „nem voltam ügynök”. Pokorni Zoltán a miniszterelnökhöz intézett azonnali kérdésében kéri, tisztázza magát egyértelműen a vádak alól. Amennyiben ez nem történik meg, Medgyessy múltja alkotmányos válságot eredményezhet – mondja a politikus. A Fidesz frakcióvezetője kéri, Medgyessy Péter ne azt hangoztassa, hogy nem volt ügynök, hanem arra válaszoljon, hogy volt-e szigorúan titkos állományú tiszt, valóban kinevezték-e ebbéli minőségében főhadnaggyá, készítette-e, ha igen, mikor és kinek, jelentéseket? Pokorni egyértelmű választ vár kérdéseire. Medgyessy válaszként el-

mondja: „Pontosan tudja azt, hogy ilyen kérdésre válasz nem adható.”

A Belügyminisztérium illetékeinek tájékoztatása szerint a minisztérium irattárában nyoma sincs olyan iratnak, ami arra utalna, hogy Medgyessy Péternek a '70-es években munkakapcsolata lett volna a tárcával vagy az annak irányítása alatt álló III-as főcsoportfőnökséggel. Lampert Mónika kétségeit hangoztatja a dokumentum hitelességével kapcsolatban.

A Történeti Hivatal vezetője az M1 Híradónak nyilatkozva leszögezi, a leleplező dokumentumnak a BM irattárában kell lennie, az 5 perces munkával megtalálható.

Az SZDSZ rendkívüli frakcióüléséről az este folyamán kiszivárgott hírek szerint a szabaddemokrata képviselők 17:1 arányban, 2 tartózkodás mellett megvonták bizalmukat Medgyessy Pétertől.

2002. június 19., szerda. Medgyessy Péter előző nap a Parlamentben tett kijelentéseit cáfolandó, a Magyar Nemzet kommentár nélküli dokumentumot közöl címlapján. A Pénzügyminisztérium pesztijével ellátott feljegyzésben az áll, Medgyessy Péter Szegedi József főosztályvezető elvtárs részére megküldi, kik lehetnek alkalmasak egy esetleges ellenforradalmi megmozdulás vezetésére. Medgyessy Péter a feljegyzést hamisítványnak nevezi és a napilap ellen büntetőfeljelentést ígér.

2002. június 20., csütörtök. Medgyessy Péter a szocialista és szabaddemokrata frakciók kormánytagjaival kibővített ülésén minden korábbinál nagyobb elszántságról beszél. Ígéri, kormánya száz napos programjának és négy éves működésének semmilyen lejárató kampány nem állhat útjába. Kuncze Gábor frakciója nevében ezúttal bizalmáról biztosítja Medgyessyt.

2002. június 21., péntek. A Belügyminisztériumban mégis előkerül a Magyar Nemzet keddi számában megjelent dokumentum, amelynek létezését előzőleg kétségbevonták. Az ügynöktörvény kapcsán Medgyessy Péter a Népszabadság címlapja szerint bejelenti, hogy „Befejezzük a rendszerváltást.” – BALOGH ÁKOS GERGELY, AMBRUS BALÁZS

A III/II-es csoportfőnökség

„A III/II-es csoportfőnökség tizenegy osztálya a következő feladatokban osztozott: elhárítás az Amerikai Egyesült Államok és egyes latin-amerikai országok hírszerzésével, az NSZK és Ausztria, a többi európai NATO-ország és a semleges államok, a közel- és távol-keleti államok hírszerzésével szemben. Határon túli operatív intézkedések, hadi-

ipar, közlekedés, a minisztériumok és főhatóságok megelőző védelme. Elhárítás a nemzetközi együttműködésben, az idegenforgalmi területeken s az amnesztíával hazatértek között, elemzés és értékelés, nemzetközi együttműködés, elhárítás harmadik országban, hírosszekötetés, operatív nyilvántartás.”

(Kiszely Gábor: *Allambiztonság 1956–1990. Korona Kiadó, Budapest, 2001.*)

Külföldi visszhangok

Az áprilisi választások után létrejött új magyar kormány máris megélte első súlyos megrázkódtatását – írja a *Neue Zürcher Zeitung*.

„Nyomás alatt a magyar kormány” című cikk szerzője megállapítja: „Medgyessy múltjának e csúf, a választók és a koalíciós partner előtt elhallgatott pontját a szocialista oldal most hazafias tette stilizálja, amellyel Medgyessy a Nemzetközi Valutaalapban való magyar tagság előkészítését egyenesen védte a moszkvai KGB-val szemben. A kételynek helye van, tekintettel a keleti titkosszolgálatok akkori szoros összefonódására” – írja a lap tudósítója, Andreas *Oplatka*.

„Az úgy a jelek szerint kemény nyomás alá helyezi a kis szabaddemokrata formációt. A párt egyik alapító atyja, Kis János filozófus feltétlen elvhűséget követel a pártjától és Medgyessy lemondása mellett emel szót” – foglalta össze a válság lényegét a svájci lap. A *Rzeczpospolita* című lengyel napilapnak nyilatkozva Maciej *Kozminski*, Lengyelország volt budapesti nagykövete rávilágít: a válság oka alighanem abban keresendő, hogy a szokásoktól eltérően a miniszterelnöki tisztséget nem a választásokon győztes párt vezetője, vagyis nem Kovács László tölti be.

A német *Die Welt* tudósítója, Boris *Kalnoky* beszámolójában úgy vélte: a Magyar Nemzetben

megjelent publikáció alapos előkészítésre vall, s úgy tűnik, a lap folytatni kívánja a „leleplező hadjáratot”. Ez pedig arra kényszeríthetné a kormányt, hogy az érdemi munka helyett inkább a tagjainak múltjára vonatkozó vádaskodásokkal foglalkozzék. A szerző megállapítja, az eddig oly békés és derék Magyarországnak forró nyárra és mozgalmas öszre kell főkészülnie.

The Independent szerint EU-csatlakozási tárgyalások finiséhez közeledve Magyarországnak a lehető legrosszabbkor jön egy, az ország totalitárius múltjához kapcsolódó miniszterelnök.

„Medgyessy múltjának e csúf, a választók és a koalíciós partner előtt elhallgatott pontját a szocialista oldal most hazafias tette stilizálja”

Medgyessy Péternek becsületére válik, hogy beismerte: 1989 előtt együttműködött a titkosszolgálattal – jelentette ki Teodor *Melescanu* – jelentette ki Teodor *Melescanu*val kapcsolatban a legutóbbi román parlamenti választások előtt a román sajtóban olyan vélemények is megfogalmazódtak, hogy 1989 előtt a román hírszerzés, illetve elhárítás diplomáciai fedettségu tisztje volt. A politikus azt mondta: Medgyessy Péter miniszterelnök beismerése, a Medgyessy-ügy nem befolyásolhatja Magyarország kapcsolatait Romániával. – B.Á.G., A.B.

Feljavított kiadás

Hazudott a miniszterelnök – mondhatnánk. De ez nem lenne igaz. A miniszterelnök mégcsak nem is hazudott. A hazugsághoz kell a jó és a rossz közötti különbség elismerése, kell bizonyos szellemi bátorság és magas állású hazudozó esetében egyfajta hetyke cinizmus, amellyel átlépünk egy, a társadalom által elfogadott határvonalat. Medgyessy Péter nem hazudott, székely szerint nem állított, hanem elment, mondhatni sumákol. Maga a tény: a Magyar Köztársaság kormányának feje, a pártállami Belügyminisztérium III/II-es csoportfőnökségének munkatársa volt, már önmagában megérne egy misét. Ha a második világháború után, felelős német demokrata politikusról derül ki, hogy együttműködött a Sicherheitsdiensttel, mi lett volna abból a német politikusból a botrány kipattanása utáni harmadik percében? És most kérétek nem azzal érvelni, hogy a kádáriz-

must ne vessük össze a nemzetiszocializmussal. Biztosak vagyunk benne, hogy ha Szálasi Ferenc stabilizálni tudja hatalmát, győz a csodafegyver, és a nemzet vezető valami fiatal tanítványa, mondjuk a kiugróan tehetséges *Kassai-Schallmayer* Ferenc (volt kommunista egyébként) mestere halála után átveszi a hatalmat, bevezeti a reformkurzust, reformnyilasok bukkannak fel és békeesen peregnék a Kassai-féle konszolidáció napjai, és lehetett volna mindenkinek kiskertje, beutalója meg háromhatvanas kenyere. Az az érvelés azonban, amellyel ezt a huszonöt évvel, vagy még többel előtti döntést igazolta a miniszterelnök és pártja, a magyar történelem olyan fokú kifordításáról tanúskodik, amelyhez képest Elena *Çeausescu* életre hozta maga a sült realizmus. Mert mivel is érveltek a szocialisták? *Juhász* Gábor szocialista frakcióvezető-helyettes az Info Rádió június 18-i

Aréna című adásában kifejtette, hogy Magyarország, amelynek az érdekeit Medgyessy Péter furfangosan védte mindenki ellen 1978-ban, egy szüve-rén ország volt. Egy idegen állam hadserege által megszállt, a szabad és demokratikus politikai élettől eltiltott és egy katonai szövetségbe kényszerített ország, amelynek a helyzet megváltoztatására irányuló kísérletét (1956) idegen hatalom katonai erővel leverte: az csak bajosan tartható szu-

verén államnak. És tényleg látni szeretném azt a magyar hírszerzőt, aki 1978-ban a szovjet érdekek ellen lép fel kijátszva a KGB-t, mint valami inverz *Putyin*. Amely KGB tanácsadói, ellenőrzői mellest ott ültek a III/II-es csoportfőnökség dolgozószozáiban. Álláspontjának hitelességét erősen rontja az a tény, hogy a magyar-IMF tárgyalásokban kulcsszerepet játszó, majd az IMF-ben Magyarországot képviselő *Péterfalvy* Pált, a Magyar Hírlapnak tett nyilatkozata szerint, senki nem kényszerítette kémelhárításra vagy hálózati

munkára, és ilyenben nem is vett részt. Időközben az is kiderült, hogy Medgyessy Péter nem kémelhárító tiszt volt, hanem a III/II-nek dolgozó informátor, szigorúan titkos fedésben és tisztai ranggal. Magyarán spicli.

Medgyessy Péter nemcsak a jobboldalnak rohógott a szemébe, hanem az SZDSZ-nek és pártja tisztességes figuráinak is. Lehetetlen volt nem látni a szocialista képviselők kényszeredettségét, amikor vezetőjük nem éppen brilliáns parlamenti rípostjához kellett asszisztálniuk. Medgyessy Péter bukkot ember, akár így, akár úgy megerdemeltük.

Ő a mi budapesti emberünk. Egy tégla a falban. – NISZLMAJER ERNŐ – V. FELSOBBRENDÜ ARPÁDSÁVOS SATNYAHÁZI SONKA ZOARD (NÁCI BÁCSI)

Részlet Esterházy Péter Javitott kiadás című könyvéből

„Megkapta az útlevelet... *Ügynök nov.7-én Bécsbe utazik. Ewel kapcsolatban lett a BM III/II-2b. alosztály és a III/d. csoport részéről eligazítva.* [Izgatottan lapozom a Történeti Hivatal évkönyvét, hogy ezek kik. Ez bizony az elhárítás. Lassacsckán kémmé avanszálunk. Innét látszik, hogy diktatúrában a kém nem tisztességes foglalkozás, elvileg se lehet az.]”